

2023 - рік викликів для Європи

Стійкість, потужність, результативність

Часто стверджують, що "Європа знаходиться на переломному етапі". Не будемо захоплюватися: вона там уже 73 роки!

Але не менш вірно буде сказати, що виклики, які постали перед Європою останнім часом, є особливо гострими. Європейському Союзу у 2023 році доведеться зіткнутися щонайменше з трьома викликами: викликом стійкості, викликом потужності та викликом результативності.

Європейцям доведеться продемонструвати, що вони здатні перемогти атаку Путіна. Він оголосив їм війну країнам "занепадаючого колективного Заходу", дозволяє собі безпрецедентні порушення свого слова та закону, вважає їх слабкими та розділеними, але водночас боїться їх, бо знає, що вони багатші і набагато сильніші.

Він спровокував підвищення цін на енергоносії, потім у справу пішов шантаж, акти дестабілізації у сусідів в Грузії, в Африці і, зрештою, він почав війну в Україні, думаючи, що політика доконаного факту буде прийнята континентом, який не бажає повернення війни.

Поки що європейці тримаються разом, підтримуючи Україну, санкціонуючи позицію Путіна та ізолюючи його, позбавляючи ресурсів, яких він вже позбавив свій народ.

Потрібно буде протриматися довго, протистояти енергетичному шантажу та провокаціям, не піддаючись на насильство, можливо, ціною жертв. Європа пішла цим шляхом. І це не останній з викликів.

Європа має все необхідне для того, щоб бути провідною світовою потужністю: технології, людські ресурси, організацію та громадянське суспільство її країн-членів, а також одну з найдосконаліших правових систем. Але їй бракує глобальних стратегічних амбіцій та військової сили, яка є єдиним способом зробити глобальну дипломатію надійною.

Ми знаємо, що ця остання вимога є складною для деяких членів Євросоюзу, незалежно від того, чи вони є нейтральними, чи їм заважає їхня історія, чи вони не відчують загрози, чи вважають за краще надати іншим можливість захищати їх.

Проте Європа нагально потребує потужного військового потенціалу. Це єдиний спосіб для Європи гарантувати мир і захистити свої інтереси. Це не ставить під сумнів її альянси, особливо з демократіями, які повинні залишатися єдиними перед обличчям зростаючих диктатур; але це її обов'язок, і вона буде підзвітна своїм громадянам у пошуках безпеки.

Нарешті, третій виклик для європейців - це виклик результативності. Вони повинні продемонструвати результативність своєї співпраці, здатність долати розбіжності, щоб гарантувати процвітаючу економіку та зростання, яке тільки і дозволяє боротися з нерівністю та забезпечувати справжню соціальну солідарність.

Відповідати на вимоги цифрової революції шляхом зміцнення нашої промислової структури та посилення глобальної торговельної політики, враховуючи при цьому екологічну складову, не завжди легко.

Між надмірностями одних, породженими страхом перед великою екологічною ніччю, і потребами найбільшої кількості, особливо найбільш вразливих, Європейський Союз повинен маневрувати якомога ефективніше, не використовуючи, поки що, традиційні інструменти держав: національні преференції, торговельну взаємовигоду, превентивну та структуруючу державну політику.

Отже, традиційна європейська політика ставиться під сумнів.

Економічний успіх Європи залежатиме від її здатності адаптуватися до нового контексту та поміркованості у систематичному зарегулюванні.

Якщо вона погодиться визнати, що тепер у неї є вороги, продемонструє, що вона сильна, якщо хоче бути такою, та що вона гнучка у своїх перетвореннях, Європа має всі шанси залишитися серед провідних світових держав. Цей процес починається зараз.